

NIMBOS (Díaz Castro)

Nimbos é
un corazón escachado
polo sentimento espazoso
na herdanza acesa de Díaz Castro.
Unha cruz na luz.
Un oco de estrela na noite
ardendo como un berro,
reberberando as corredoiras
e alampando os ríos
e a terra sucada
de Parga a Pastoriza,
da Corda a Ponte Gafín.

Un fío de lume sen escuridade
que acende o río en Porto Muíño,
un Xesús vivo na aurora
da terra baleira.
Un cáliz fervendo
de sangue namorado.

XOSÉ OTERO CANTO

Xosé Mª Díaz Castro é o primeiro da esquerda dos que están sentados